בס"ד | כ"ב אדר ב' תשע"ט

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	40	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	שמיני
		19:34	19:35	19:33	18:32	18:38	18:20	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בפרשתנו מוסבר על סימני הטהרה בחיות ובדגים המלמדים אותנו מה אפשר לאכול ומה לא. כמו כן מובאת רשימה ארוכה של העופות הטמאים. סימני הטהרה בחיות הינם שניים:פרסה שסועה ומעלה גרה. העלאת הגרה מעידה על הצורך בטחינה כפולה של כל מה שבא מחוץ לנו לתוכנו. אנו נזהרים ומסננים כך שלא כל דבר מבחוץ מתקבל. מנגד לכך עלינו לשים לב שמרוב זהירות לא נדרוס אחרים ולכן יש צורך בפרסה שסועה שצעדיה עדינים יותר. הגמל למשל מעלה גרה אך לא מפריס פרסה וכך רואים גם שבגודל גופו המגושם מתעלם מן הפחותים ממנו. הגרוע מכולם הוא החזיר שמפריס פרסה ובעצם מראה כלפי חוץ לכולם שהוא טהור אך אינו מעלה גרה שזה מעיד שהכל רק חיצוני אבל בפנימיות הכל רקוב כמו הנצרות שכלפי חוץ מדברת על חמלה אבל במציאות הם שפכו הכי הרבה דם יהודי. בדגים צריך שיהיה סנפיר וקשקשים. הדגים חיים במים מלוחים בהם צמחים כמעט ולא צומחים. בשל הסביבה הקשה צריך קשקשים שיהיו שריון הגנה מהשפעה רעה וסנפירים העוזרים לנווט בתוך הים הסוער הנמשל לתאוות .כמו כן כל העופות הטמאים המתוארים בפרשה הם דורסים. במקום להשתמש בכוחם לעוף מעלה להתרוממות הם מנצלים אותו לדורסנות אכזרית. לבסוף ישנם השרצים הרוחשים על הארץ, הם קרובים לאדמה, לחומריות. אך הארבה למשל מקפץ תמיד מה שמראה שקופץ מעל החומריות ולכן יש ביניהם שכשרים. שנזכה להבדיל בין הטמא לטהור ובין יצר הרע ליצר הטוב. (הרב דוד חי הכהן) אוהב אתכם! שבת שלום(-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. **כ״ג אַדר:** א וַיִּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶה לֵּאמֹר: ב קַח אֶת אַהָרֹן וְאֶת בַּנַיו אִתּוֹ וְאֵת הַבְּנַדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה ןאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמַּצוֹת: ג וְאֵת כָּל הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ד ה וַיֹּאמֶר מֹשֵה אֶל הַעֶדַה וַיַעשׂ מֹשֶה כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֶדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֶד: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוַה לַעֲשׂוֹת: ו וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת אַהָרֹן וְאֶת בָּנַיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמַּיִם: ז וַיִּתֵּן עַלָּיו אֶת ַהַכָּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עַלָיו אֶת הָאֵפֹּד וַיַּחְגֹר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹּד וַיֶּאְפּּד לוֹ בּוֹ: ח וַיַּשֶׂם עַלָּיו אֶת הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל הַחֹשֶׁן אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים: ט וַיַּשֶׂם אֶת הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוּל פָּנַיו אֵת צִיץ הַזָּהָב נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צְוָה יְהוָה אֶת מֹשֶה: י וַיִּקַּח מֹשֵה אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: יא וַיַּז מִמֶנוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלַיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם: יב וַיִּצֹק מִשֶּמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהְרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ: יג וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי אַהְרֹן וַיַּלְבָּשֵׁם כֻּתְּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחְבֹש לָהֶם מִגְבָּעוֹת ַכַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת מֹשֶה: יד וַיַּגִּשׁ אֵת פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֶּרֹן וּבָנַיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת: טו וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיָּקַדְשֵׁהוּ לְכַפֵּר עַלָּיוּ: טז וַיִּקַח אֶת כַּל הַחֱלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכַּבֵד וְאֶת ַשְׁתֵּי הַכְּלַיֹּת וְאֶת חֶלְבְּהֶן <u>וּי</u>ִקְטֵר מֹשֶה הַמִּזְבֵּחָה: יז וְאֶת הַפַּר וְאֶת עֹרוֹ וְאֶת בְּשָׂרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מָחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִּוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶה: יח וַיַּקְרֵב אֵת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהְרֹן וּבַנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאָיל: יט וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סַבִיב: כ וְאֶת הָאַיל נִתַּח לִנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה כא וְאֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמָּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶה אֶת כַּל ָאֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנְּתָחִים וְאֶת הַפַּדֶר: ָהָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: כב וַיַּקְרֵב אֶת הָאַיִל ָהַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֶּאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנַיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאַיִל: כג וַיִּשְׁחָט וַיִּקַח מֹשֶה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל ּתְּנוּךְ אֹזֶן אַהַרֹן הַיְּמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדוֹ הַיְּמָנִית וְעַל בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְּמָנִית: כד וַיַּקְרֵב אֶת בְּנֵי אַהַרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה ָמן הַדָּם עַל תִּנוּךְ אָזְנָם הַיְּמָנִית וְעַל בֹּהֶן יָדָם הַיְּמָנִית וְעַל בֹּהֶן כַגְלָם הַיְּמָנִית וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: כה וַיִּקַח אֶת הַחֵלֶב וְאֶת הָאַלְיָה וְאֶת כַּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב וְאֵת יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלַיֹת וְאֶת חֶלְבְּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין: כו וּמִסַּל הַמַּצוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חַלַּת מַצָּה אַחַת וְחַלַּת ַכז וַיָּתֵן אֵת הַכּל עַל כַּפֵּי אַהָרֹן וְעַל ֶלֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם עַל הַחֶלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין:

ּכַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם הְּנוּפָּה לִפְנֵי יְהוָה: כח וַיִּקֵּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֵר הַמִּזְבֶּחָה עַל הָעֹלֶה מָלֶאִים הָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶׁה הוּא לַיהוָה: כט וַיִּקָּח מֹשֶׁה אֶת הֶחָזֶה וַיְנִיפֵּהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמְּלֻאִים לְמֹשֶׁה הָיָה לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: ל וַיִּקָּח מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמִּלְאִים לַבְּנִיו וְעַל בָּנָיו וְעַל בָּנָיו בְּטָּלוּ אֶת הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאִכְלוּ אֹתוֹ בְּנְיו יִאָתּוֹ וַיְּאֶל בְּנָיו וְאֵל בָּנָיו וְאֶל בָּנָיו וְשָל בְּנָיו וְעֵל בְּנָיו בְּשָׁלוּ אֶת הַבְּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאִכְלוּ אֹתוֹ בְּעָשׁר בְּנָיו וֹאַכְלֻהוּ בִּנְיוֹ וֹאְכְלֻהוּ: לב וְהַנּוֹתָר בַּבְּשָּׁר וּבַלָּחֶם בָּאֵשׁ הְבִּיוֹם הַאָּאוּ שְׁבְעַת יָמִים עַל זִים מְלֹאת יְמֵי מִלְּאִים בִּאְשֶׁר צְּיָה לְשְבָּת יָמִים עֵד יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלְּאֵביר בְּנָשׁר וְבָּנָיו אַהְל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ וּמְשְׁבוּ וּמְלְבוּ וֹיִבְלֶה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁהַל מוֹעֵד לֹא תָצְאוּ שְׁבְעַת יְמִים וֹלְשְׁה בִּיּוֹם הָזֶּה צְּיָה יְהוָה לְּעֲשֹׂת לְכַפֵּר עֲלֵיכָם: לֹה וּפָתֲח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ וְהָנִיו אַת כָּלְוּ תִּבְּנִת יָמִים וּשְׁבְּעת יָמִים וּשְׁהָבְיוֹ אֶת מִּבְּרָת יְמִים וּשְׁבָּיוֹ אֵת מִשְׁה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן צְוֵיתִי: לוּ וַיַעשׁ אַהְרֹן וּבְנָיו אֵת כָּלְים אָשָׁר צוַה יִהְוָה בְּיִה מִשְׁה:

(סדר עולם פרק ז)

בֵ״ה אַדר: לא וַיְהִי בִשְׁלֹשִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְנָלוּת יְהוַּיָכִן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עַשָּׁר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וַחָמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ נַשָּׂא אֲוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מַלְכֻתוֹ אֶת רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּצֵא אוֹתוֹ מִבֵּית כתיב הכליא הַכְּלוּא: לב וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת כִּסְאוֹ מִמַּעֵל לְכִסֵּא כתיב מלכים הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל: לג וְשִׁנַּה אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנַיו תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּו: לד וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תַּמִיד נִתְּנָה לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ בָּבֶל דְּבַר יוֹם בִּיוֹמוֹ עֵד יוֹם מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו:

(פסוק לא ועיין רש"י וסדר עולם פכ"ח)

עץ החיים – פירוש הסולם על הזוהר, פרשת שמיני דפו"י מ"א ע"ב.

קיד) ר' יוסי פתח וכו': רי"פ ואמר. לא תמלא, שלא תהיה נשלמת לעולם לעלות כל עמל האדם לפיהו וגו'. הסתכלתי בדברי למקומה, משום שנטמאת ונתדבקת בצד האחר. שלמה המלך, וכולם אחוזים בחכמה עליונה, קטו) ר' יצחק אמר וכו': רי"א, כל מי והכתוב, כל עמל האדם לפיהו, הנה מקרא שנטמא בהם, הוא, כאלו עבד עבודה זרה, שהוא הזה, בשעה שדנים לאדם בעולם ההוא, כתוב, שעובד עבודה זרה יוצא מצד החיים, יוצא שכל דין ההוא וכל מה שטובל בעולם ההוא, מרשות הקדושה ונכנס ברשות אחרת, כן מי לפיהו, משום פיהו שלא שמר אותו, וטימא שנטמא באלו המאכלות, יוצא מצד החיים, ויוצא את נפשו, ולא נתדבק בצד החיים בצד ימין. מרשות הקדושה ונכנס ברשות אחרת. ולא עוד, את נפשו, ולא נתדבק בצד החיים בצד ימין. מרשות הקדושה ונכנס ברשות אחרת. ולא עוד, את נפשו לא תמלא, שלא יושלם הדין אלא שנטמא בעולם הזה ובעולם הבא. וע"כ, שלה לעולם ולעולמי עולמים. פירוש אחר, ונטמתם בם, כתוב בלי א'.

אביעה חידות מני קדם

. חידון לפרשת"אֲחִיתֹפֶל"(שמואל-ב' פרקים יז-יט)מקבילה לשמיני על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. כ^יבוי יעץ אוזיתפכ^י עצה

(ירמיהו נב.לא-לד)

אקומה וארדפה אוזרי דוד כיכה

ב. מי כלקראת דוד יצא והוא נתן כו אוככ ועורה

ג. מה על גויית אבשלום הציבו אוזרי שאותה ביער השליכו

ד. עַכ^י מה המכ^יך את השרים ציוה את זה ככ^י העם שמע

ה. באיזה עמק הקים אבשלום מצבה ואותה על שמו קרא

> ו. מה אוזיתפל לעצמו עשה כשראה שעצתו לא נתקיימה

> > or.david.way@gmail.com לתגובות, הקדשות והערות:

פתרונות לגליון הקודם: אבל, בוכים, גֿשּׁור, דבר אדני, היד יואב אתך, והשבי והראני.

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

הודעות: חלוקה **חינם** של זוהר **"חוק לישראל**" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679 נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

זמין להורדה חינם:

